

TÚLÉLŐK

Galambos Viktor

Ha hétfőn este cseng a telefon az rendszerint Shosh, és a kérdés mindig ugyanaz: "Jöttök, holnap, küldjem a buszt?" "Köszönjük, de gyalog jövünk!" Kedden reggel, negyed tízkor elindulunk, hogy fél tízre odaérjünk a falu kultúr egyesítéséhez, amely könyvtárból, kultúrházból, torna teremből, futball pályából és tenisz pályákból áll.

Az egyik légkondicionált teremben már körülbelül húsz "túlélő", férfiak, nők, ülnek körben, egyesek, az ápolóikkal. Mindyájan olyan országokból jöttek ahol a háború alatt zsidó üldözés volt. Lengyelország, Románia, Ukrajna, Algir, Maroko, stb. Az ápolok fiatal nők, egyesek a Moldovai köztársaságból, de van egy nagyon szép Hindu lány is, és mindenben velünk van Eszter, a kultúrház mindig mosolygós Etióp takarítónője. A "túlélők" a Holokausztot élték túl, a zsidó üldözést, tehát minyájan 1945 előtt születtek.

Pontosan fél tízkor, megjelenik Bat Or ("A fény leánya"), neki is hófehér a haja, de karcsú és mozgékony, mert egész életében tornásztót, és most is azt csinálja, miután végigkérdezi a világ minden tájáról származó túlélőket hogy, hogy és mint vannak, elkezdődik a torna. A torna nagy részét ülve végezzük, és a "fittek", mint amilyenek mi vagyunk, azok egy pár gyakorlatot állva is elvégezhetnek. Egy óra alatt sikerül Bat Or-nak, megerőltetésünk nélkül, minden izmunkat megmozgatni.

Közben Eszter és a kultúrház igazgatónője Avital, megrak egy hosszú asztalt az uzsonnához valókkal kenyér, tojás, tonhal, túró, húmusz, paradicsom, paprika, apró sütemények, kávé és tea. A terem közepére betolt asztalok köré letelepednek a "fiatalok" és uzsonnázás közben elmeséljük egymásnak ügyes bajos dolgainkat, főleg az unokákról és az orvosokról esik a szó.

Uzsonna után, a legváltozatosabb elfoglaltságok következnek, óvodások, iskolások látogatnak meg bennünket és töltenek velünk egy-egy órát, vagy mi kapunk fel egy mini buszra és megyünk vendégségbe egy-egy iskolába, ahol bemutatják az iskola tevékenységét. Legutóbb egy amerikai lányokból álló kiránduló csoport beszélgetett el velünk. Van mikor egy pszihologus jön el megbeszélni az időskor lelki problémáit, vagy egy szakács tart bemutatót, könnyen elkészíthető ételekről. Ünnepek előtt egy-egy Rabi méltatja az ünnep jelentőségét, van amikor egy filmet nézünk és vitatunk meg. (A terem fel van szerelve videó vetítővel) Ezek után a nehezen mozgókat és a szomszéd falubelieket a mini busz szállítja haza.

Az idény kezdetét és végét mindig különleges eseménnyel üljük meg, egy múzeum látogatás és egy ünnepi reggeli vagy ebéd egy vendéglőben.

Nekünk is sokat jelent ez a minden heti együttlét, és még többet, az egyedül élőknek, akik sajnos többségben vannak. Mínyájan hálásak vagyunk a figyelemért és a szeretettért amivel körülvesznek bennünket. A nem Izraelben élőknek, még meg kell jegyezem hogy mindez, természetesen, ingyenes.

